

[Albrechtsen]

Jeg skal blot understrege over for hr. Poulsgaard, at når vi har sagt, at denne forespørgsel er overflødig, så er det ikke, fordi Fremskridtspartiet ikke på forhånd har sikret sig flertal for sin sag. Jeg synes, det kan være udmærket og rigtigt – og VS gør det jo ofte – at anmelde forespørgsler om sager, hvor man er markant i mindretal, men hvor man vitterlig har en sag at rejse, som man mener har tiden for sig, og som man derfor vil arbejde for kommer bedre frem i lyset, også her i Folketinget.

Men når denne sag er specielt overflødig, så er det af to grunde. For det første er temaet ramt lidt ved siden af, for det, hr. Poulsgaard jo i virkeligheden vil have, er en dybtgående kulturel debat, og dér er spørgsmålet så at sige lidt forkert stillet. Selve forespørgslen er lidt forkert stillet, den rammer lidt ved siden af det, hr. Poulsgaard egentlig gerne vil rejse over for Folketinget og over for befolkningen. For det andet er sagen så umådelig dårligt forberedt, at den ikke kan undgå at ende med det resultat, at hr. Poulsgaards eget synspunkt bliver svækket både her i Folketinget og i befolkningen. Det er jeg ikke ked af, men det er det, der sammenlagt får os til at sige, at den debat, som hr. Poulsgaard her har rejst, er overflødig.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Forespørgslen er jo ikke til at behandle på en fornuftig måde, for den opfordrer ministeren til at bryde parlamentarismen.

Det princip, som den danske befolkning kæmpede for i mere end en menneskealder: at regeringen skal være i overensstemmelse med Folketingets flertal, det er i virkeligheden det, som hr. Poulsgaard foreslår at den nuværende minister skal bryde. Hvad var det for et system, vi havde, hvis det lykkedes?

Derfor er det næsten umuligt at få noget fornuftigt ud af denne debat.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Jeg synes ærlig talt, det er lidt ulækkert, når hr. Poulsgaard hele tiden tager arbejderpartierne og arbejderbevægelsen med ind i sine overvejelser. Det behøver hr. Poulsgaard slet ikke gøre. Siden arbejderbevægelsen star-

tede i slutningen af sidste århundrede, er den gang på gang gået i spidsen, når det drejede sig om kultur, og det vil den fortsat gøre, så det behøver hr. Poulsgaard overhovedet ikke at beskæftige sig med.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Om hr. Jimmy Stahr kan lide det eller ej, så vil jeg altså fortsat forsvare den lille mands sag. Pamperne, de, der spiser kirsebær med de store, ih, de er så kulturelle, men de derude på arbejdspladserne, der skal tjene pengene til det, synes aldeles ikke om den førte kulturpolitik.

Og så er jeg da glad for, at hr. Albrechtsen vil tage vare på mit gode navn og rygte – det ville da være kedeligt, hvis han ikke ville gøre det – men vi skal nu nok selv bedømme i Fremskridtspartiet, hvad der skader og hvad der gavner os. Det skader i hvert fald ikke sagen, at vi får en debat omkring det. Det skader ikke sagen, at man får at se, at man har stemt de forkerte mennesker herind, dem, der bare bevidstløst bruger løs af borgernes penge.

Og så til fru Ingerlise Koefoed: hvis jeg havde den holdning, fru Ingerlise Koefoed har, hvis jeg var venstreorienteret, hvis jeg havde alle mine venner ansat i Danmarks Radio og fjernsyn, i massemedierne, hvor de kan bombardere folk og informere folk om de rigtige synspunkter, så ville jeg da nok også være ked at det, hvis der blev fri information og et frit kulturliv.

Men jeg har egentlig lyst til at spørge fru Ingerlise Koefoed om en masse vestlige lande, som vi godt kan sammenligne os med – USA, Australien, New Zealand, Holland, vi kan tage dem på stribe – hvor man ikke har et statsligt dirigeret kunstliv, er menneskene i disse lande sådan nogle simple og dårlige personer, der kun tænker på sig selv? Er det kun danskere, der er sådan nogle rare og dygtige og flinke og venlige mennesker? Sådan må jeg udlægge fru Ingerlise Koefoeds betragtninger.

Og så til hr. Bernhard Baunsgaard: det kan ikke være hverken voldtægt eller noget andet mod parlamentarismen at bede en minister fremlægge de besparelser, som man går ud fra – da ministeren tilhører Det Konservative Folkeparti – at ministeren ønsker at